

## Recenzja

EMANUEL PLAMADA. 1998. **Flora briologica a României. Musci.** Vol. I, Fasc. 1. 230 str., 60 ryc. Miękka opr., format 23,8 × 17,0 cm. Presa Universitara Clujana, Cluj-Napoca. Cena: 80 000 LEI. ISBN 973-9354-41-1.

Rumunia należy do tych krajów w południowo-wschodniej Europie, w których badania briologiczne miały zawsze sprzyjający klimat, a aktywnie działające w kilku ośrodkach akademickich grupy briologów dość dobrze zbadały jego brioflorę. Kraj ten posiada ponadto kilka ważnych ogólnych opracowań briologicznych z wydanym w 1970 r. przez seniora rumuńskich briologów C. Pappa kluczem do oznaczania mszaków na czele. Z tym większym więc zainteresowaniem należy powitać kolejną inicjatywę wydawniczą jaką jest opisowa flora mszaków Rumunii. Omawiana książka stanowi pierwszy, z pięciu zaplanowanych, fascykuł tego dzieła. Obejmuje on torfowce, naleźliny oraz 7 rzędów prątnikowców (*Tetraphidales*, *Buxbaumiales*, *Schistostegales*, *Polytrichales*, *Fissidentales*, *Archidiales* i *Seligeriales*).

Taksony ujęte w tym fascykule należą do dobrze poznanych pod względem systematycznym w Europie, trudno więc było spodziewać się tu jakichś rewolucyjnych zmian. Tym niemniej zaskakuje tradycyjne ujęcie rodzaju *Polytrichum* Hedw., z którego dość dawno już został wyodrębniony powszechnie dziś akceptowany rodzaj *Polytrichastrum* G. L. Sm. Również nazewnictwo nie zawsze nadąża z postępem czego przejawem jest używanie takich nazw jak *Fissidens cristatus* Wils. czy sect. *Communia* I. Hag. zamiast *F. dubius* P. Beauv. i sect. *Polytrichum*. Autor opisuje nowy dla nauki gatunek *Seligeria transylvanica*, ale sądząc po jego opisie i ilustracji jest to po prostu *Gyroweisia tenuis* (Hedw.) Schimp. o czym mogą świadczyć m.in. liczne charakterystyczne rozmnożki, które są zupełnie nieznane w rodzaju *Seligeria* Bruch & Schimp. Na uwagę zasługują także dwie nowe kombinacje nomenklatoryczne: *Sphagnum denticulatum* Brid. var. *auriculatum* i *S. denticulatum* Brid. var. *rufescens*. Obie są nieważnie opublikowane gdyż pierwsza nazwa odnosi się faktycznie do odmiany-typu, zaś dla drugiej nie jest cytowany bazonim. W omawianym tomie nie została uwzględniona, ani nawet skomentowana, *Seligeria carniolica* (Breidl. & Beck) Nyh., gatunek podany w 1986 r. z Gór Rodniańskich w Rumunii przez Gh. Mohana. Sporo jest tu także błędów przy cytowaniu nazwisk autorów rodzin, np. *Schistostegaceae* opisał Schimper w 1855 r. a nie C. Müller w 1849 r. Swoistą ciekawostką stanowi fakt, że w wykazie taksonów na początku tomu cytowane są poprawnie nazwiska autorów większości rodzin, zaś w części taksonomicznej autor podaje zupełnie inne, najczęściej błędne, nazwiska np. dla *Polytrichaceae*, *Buxbaumiaceae*, *Fissidentaceae* czy *Andreaeaceae*.

W sumie w omawianym fascykule opisane są 83 gatunki z 14 rodzajów. Dla briologów spoza Rumunii najbardziej wartościowe są bez wątpienia dokładne dane o rozmieszczeniu geograficznym każdego gatunku w tym kraju, oparte o cytowanie konkretnych okazów, jak i dane z literatury. – RYSZARD OCHYRA, ul. Gołańska 15/25, PL-30-619 Kraków, Polska.